

Biedni i Potrzebujcy

Chrystus, chodząc po ziemi miał szczególny wzgląd na biednych i potrzebujących. Uzdrawiał ich, litował się nad nimi i nigdy nie odwracał się od tych, którzy potrzebowali pomocy.

Biedni w Kościele

Wszyscy zaś, którzy uwierzyli, byli razem i mieli wszystko wspólne, i sprzedawali posiadaności i mienie, i rozdzielali je wszystkim, jak komu było potrzeba.

Dz. Ap. 2, 44

A u tych wszystkich wierzących było jedno serce i jedna dusza i nikt z nich nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie zaś skądali z wielką mocą i wiedectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na nich wszystkich. Nie było też między nimi nikogo, który by cierpiał niedostatek, ci bowiem, którzy posiadali ziemię albo domy, sprzedając je, przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży i kładli u stóp apostołów; i wydzielano każdemu, ile komu było potrzeba.

Dz. Ap. 32 – 35

Biedni w Społeczeństwie

Bóg ma wyraźne oczekiwania wobec tego jak Jego lud powinien traktować potrzebujących. Jasno je określił w swoim Słowie.

Jeżeliby jednak było u ciebie jakieś ubogie społeczeństwo twoich braci w jednej z twoich bram, w twojej ziemi, którego Pan, twój Bóg, ci daje, to nie zamkniesz swego serca i nie zaciśniesz swojej ręki przed twoim ubogim bratem.

V Moj. 15, 7

Nabożny zajmuje się sprawą ubogich, lecz bezbożny w ogóle na nią nie zważa.

Przyp. 29, 7

Lecz to jest post, w którym mam upodobanie: jeżeli się rozwiązuje bezprawne więzy, jeżeli zrywa powrozy jarzma, wypuszcza na wolność uciwnionych i łamie wszelkie jarzmo, (7) jeżeli podzielisz twój chleb z głodnym i biednych bezdomnych przyjmiesz do domu, gdy zobaczysz nagiego, przydziejesz go, a od swojego współbrata się nie odwrócisz.

Lz 58, 6 -7

Temu, kto cię prosi, daj, a od tego, który chce od ciebie pożyczyć, nie odwracaj się.

Mt 5, 42

Kto ma dwie suknie, niechaj da temu, który nie ma, a kto ma żywność, niech uczyni podobnie.

Łk 3, 11

Sprzedajcie majątki swoje, a dawajcie jałmużnę. Uczyńcie sobie sakwy, które nie niszczej, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie żoździej nie ma przystępu, ani mól nie niszczy.

Łk 12, 33

otóż, gdy poznali okazaną mi łaskę, Jakub i Kefas, i Jan, którzy są uważani za filary, podali mnie i Barnabie prawicę na dowód wspólnoty, abyśmy poszli do pogan, a oni do obrzezanych; mieliśmy tylko pamiętać o ubogich, czym się też gorliwie zajmujemy i co staraliśmy się wykonać.

Gal 2, 9 – 10

Jeżeli zaś ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata w potrzebie i zamyka przed nim serce swoje, jakże w nim może mieszkać miłość? Bożę Dzieci, miłujmy nie słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą.

1 Jn 3, 17 – 18

Może najbardziej dosadny fragment znajduje się w Ewangelii Mateusza:

A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w chwale swojej i wszyscy aniołowie z nim, wtedy zasiądzie na tronie swej chwały. I będą zgromadzone przed nim wszystkie narody, i oddzieli ich jeden od drugich, jak pasterz oddziela owce od kóz. I ustawi owce po swojej prawicy, a kózki po lewicy. Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata. Albowiem żądam, a daliście mi je, pragnę, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie. Wtedy odpowiesz mu sprawiedliwi tymi słowami: Panie! Kiedy widzieliśmy cię żującym, a nakarmiliśmy cię, albo pragnącym, a daliśmy ci pić? A kiedy widzieliśmy cię przychodniem i przyjęliśmy cię albo nagim i przyodzialiśmy cię? I kiedy widzieliśmy cię chorym albo w więzieniu, i przychodziliśmy do ciebie? A król, odpowiadając, powie im: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście. Wtedy powie i tym po lewicy: Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, zgotowany diabłu i jego aniołom. Albowiem żądam, a nie daliście mi je, pragnę, a nie daliście mi pić. Byłem przychodniem, a nie przyjęliście mnie, nagim, a nie przyodzialiście mnie, chorym i w więzieniu i nie odwiedziliście mnie. Wtedy i oni mu odpowiesz, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy cię żującym albo pragnącym, albo przychodniem, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu i nie usłużyliśmy ci? Wtedy im odpowie tymi słowami: Zaprawdę powiadam wam, czegokolwiek nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, i mnie nie uczyniliście. I odejdźcie na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.

Mt. 25, 31 – 46

Rola YS

Zachęć do wspierania organizacji, zajmując się niesieniem pomocy biednym.

- Przez regularne datki
- Przez fizyczne zaangażowanie się w jej pracę
- Przez reklamowanie jej działalności (np. zorganizowanie międzykościelnego spotkania poświęconego działalności danej organizacji).

|||

Wykorzystaj szczególne dni w roku (typu Wielkanoc, Boże Narodzenie, święto Dziękczynienia, dożynki, Tęusty Czwartek) jako motywację do niesienia pomocy biednym.

- Ogłoś w kościele/szkole lub na grupie YS akcję zbierania (nie tylko) żywności. Zbieraj artykuły z dużym terminem ważności (puszki, makarony, cukier), zbiórka może potrwać nawet kilka tygodni/miesięcy.

- Zorganizuj "impresę", na której będziecie zbierać żywność lub pieniądze w celu wspierania potrzebujących.
- Wspólnie z grupą udajcie się w miejsce, gdzie znajdują się potrzebujący i podzielcie się kanapkami/ zupą/ gotowymi produktami.
- Zaangażujcie się sezonowo w współpracę z istniejącym już projektem w twoim mieście.

|||

Stwórz w kościele służy związaną z niesieniem pomocy biednym i potrzebującym. Regularnie o niej przypominajcie i wspierajcie ją.

- Może zajmować się monitorowaniem potrzebujących w kościele.
- Może zajmować się jednorazowymi akcjami niesienia pomocy (np. podczas choroby zborownika).
- Może skontaktować się z kilku ekspertów z różnych dziedzin, którzy zapewnią wiedzę i profesjonalne porady w trudnych sytuacjach, np. pielęgniarka, prawnik, pastor, elektryk, nauczyciel.

|||

Zorganizuj "event" mający zwrócić uwagę na problem biednych i potrzebujących.

- Przygotuj spotkanie, którego głównym tematem będzie niesienie pomocy biednym. Przygotuj program wskazujący na problem.
- Zorganizuj event typu Taniec Wielkanocny, którego celem będzie wskazanie na problem biednych i potrzebujących. Zaproście wszystkie kościoły w swoim mieście. Poproście każdego uczestnika o symboliczny datek za uczestniczenie, np. 2zł. Uzbierane pieniądze przekażcie na cel niesienia pomocy biednym i potrzebującym.

|||

Szerz wizję niesienia pomocy biednym i potrzebującym.

- Zorganizuj nabożeństwo wokół tematu obowiązków niesienia pomocy biednym i potrzebującym.
- Zapytaj nauczycieli szkółki niedzielnej i spotkań młodzieżowych, jak również prowadzący grup domowych aby rozmawiali na spotkaniach na temat obowiązków niesienia pomocy biednym i potrzebującym.
- Stwórz ulotkę lub gazetkę cotygodniową lub comiesięczną zawierającą kilka informacji na temat biedy na wieście oraz kilka punktów pod tytułem: "Oto jak Ty możesz pomóc w tym tygodniu".
- Poproś przedstawicieli organizacji, którą wspierasz lub znasz, aby podczas nabożeństwa lub studium udzielił kilka informacji na temat działania organizacji bądź nowości, które w niej nastąpiły.

- Zorganizuj seminarium poza czasem nabożeństwa, podczas którego temat biedy na świecie oraz/lub w Twoim kraju i/lub mieście.
- Zorganizuj "nockę" dla młodzieży kościelnej i ich znajomych, podczas którego będnę mogli nauczyć się więcej na temat biedy na świecie, w twoim kraju i/lub mieście.

|||

Zachęć kościół do wspierania służby niesienia pomocy biednym praktykowaną w innych kościołach.

Źródła

Campolo, Tony, Aeschliman Gordon. "101 Ways Your Church Can Change the World". Regal Books, California: 1993.